Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA 2002/60/EK

(2002. gada 27. jūnijs),

ar ko paredz īpašus noteikumus cīņai pret Āfrikas cūku mēri un groza Direktīvu 92/119/EEK attiecībā uz Tešenas slimību un Āfrikas cūku mēri

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 192, 20.7.2002., 27. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Lēmums (2006. gada 5. decembris)	L 346	41	9.12.2006.
►**M2**	Padomes Direktīva 2006/104/EK (2006. gada 20. novembrī)	L 363	352	20.12.2006.
►**M3**	Komisijas Lēmums 2007/729/EK (2007. gada 7. novembris)	L 294	26	13.11.2007.

Grozīta ar:

►**A1**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

▼B

PADOMES DIREKTĪVA 2002/60/EK

(2002. gada 27. jūnijs),

ar ko paredz īpašus noteikumus cīņai pret Āfrikas cūku mēri un groza Direktīvu 92/119/EEK attiecībā uz Tešenas slimību un Āfrikas cūku mēri

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīvu 92/119/EEK par vispārīgu Kopienas pasākumu ieviešanu, lai kontrolētu noteiktas dzīvnieku slimības un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro slimību ([1]), un jo īpaši tās 15. pantu un 24. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Direktīvā 92/119/EEK paredzēto vispārīgo pasākumu mērķis ir apturēt tādu noteiktu dzīvnieku slimību tālāku izplatīšanos, kam ir liela ekonomiska nozīme, un jo īpaši kontrolēt tādu dzīvnieku un produkcijas pārvietošanu, ar kuru var izplatīties infekcija.

(2) Starptautiskais epizootikas birojs (OIE) ir Pasaules Tirdzniecības organizācijas atzīta tehnisko uzziņu organizācija dzīvnieku veselības jomā. Tas ir sastādījis sarakstu, kurā uzskaitītas dzīvnieku epidēmiskās slimības ar lielu ekonomisku nozīmi (A saraksts).

(3) Direktīva 92/119/EEK jāpiemēro un to ir lietderīgi piemērot visām A sarakstā uzskaitītajām epidēmiskajām slimībām, izņemot tās, attiecībā uz kurām jau paredzēti īpaši noteikumi Kopienas līmenī.

(4) Tešenas slimība ir svītrota no A saraksta. Tādēļ ir lietderīgi svītrot šo slimību no saraksta Direktīvas 92/119/EEK I pielikumā.

(5) Āfrikas cūku mēris ir A sarakstā iekļauta slimība ar lielu ekonomisku nozīmi, un tā sastopama dažos konkrētos Kopienas apgabalos. Tādēļ ir lietderīgi ieviest Kopienas pasākumus, lai kontrolētu šo slimību.

(6) Āfrikas cūku mēris jāiekļauj Direktīvas 92/119/EEK I pielikumā ietvertajā sarakstā un, lai kontrolētu šo slimību, jāparedz īpaši noteikumi saskaņā ar minētās direktīvas 15. pantu.

(7) Jāpieņem pasākumi, lai kontrolētu cūku un atbilstošo produktu ievešanu no apgabaliem, kuros ir spēkā ierobežojumi, kas saistīti ar Āfrikas cūku mēra uzliesmojumu. Šādiem pasākumiem vajadzētu būt līdzīgiem tiem pasākumiem, kas ieviesti Kopienas līmenī, lai kontrolētu citas cūku slimības, tādas kā cūku vezikulārā slimība un klasiskais cūku mēris.

(8) Ieviešot konkrētus pasākumus cīņai pret Āfrikas cūku mēri, jo īpaši par paraugu būtu jāņem Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīva 2001/89/EK par Kopienas pasākumiem, lai kontrolētu klasisko cūku mēri ([2]). Tomēr tā būtu jākoriģē abu minēto slimību atšķirīguma dēļ, pašreizējās vakcīnu neesamības dēļ un jo īpaši Āfrikas cūku mēra inkubācijas perioda dēļ, kā arī tāpēc, ka šo slimību var izplatīt vīrusa pārnesēji.

([1]) OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.
([2]) OV L 316, 1.12.2001., 5. lpp.

▼B

(9) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanas procedūru ([1]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu paredz obligātos Kopienas pasākumus, lai kontrolētu Āfrikas cūku mēri.

Ar šo direktīvu attiecībā uz Tešenas slimību paredz vairs nepiemērot vispārīgos kontroles pasākumus, kas noteikti Direktīvā 92/119/EEK.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

a) "cūka" ir jebkurš cūku dzimtas dzīvnieks, ieskaitot savvaļas cūkas;

b) "savvaļas cūka" ir cūka, kas netiek turēta vai audzēta saimniecībā;

c) "saimniecība" ir jebkura lauku saimniecība vai citas telpas kādas dalībvalsts teritorijā, kur pastāvīgi vai pagaidām tiek audzētas vai turētas cūkas. Šajā definīcijā nav ietvertas kautuves, transporta līdzekļi un iežogotas zonas, kur tiek turētas savvaļas cūkas un kur tās var medīt; minētajām iežogotajām zonām jābūt tāda izmēra un struktūras, lai nevarētu piemērot 5. panta 1. punktā noteiktos pasākumus;

d) "diagnostikas rokasgrāmata" ir 18. panta 3. punktā minētā diagnostikas rokasgrāmata;

e) "ar Āfrikas cūku mēra vīrusu iespējami inficēta cūka" ir jebkura cūka vai cūkas liemenis, kuram ir tādas klīniskas pazīmes vai pēcnāves audu bojājumi vai reakcijas uz laboratoriskām pārbaudēm, kas veiktas saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu, kuras norāda uz iespējamu Āfrikas cūku mēra klātbūtni;

f) "saslimšanas gadījums ar Āfrikas cūku mēri" vai "ar Āfrikas cūku mēri inficēta cūka" ir jebkura cūka vai cūkas liemenis:

— kam ir oficiāli apstiprinātas Āfrikas cūku mēra klīniskās pazīmes vai pēcnāves audu bojājumi, vai

— kurā slimības klātbūtne ir oficiāli apstiprināta pēc laboratoriskas pārbaudes, kas veikta saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu;

g) "Āfrikas cūku mēra uzliesmojums [slimības perēklis]" ir saimniecība, kurā konstatēts viens vai vairāki saslimšanas gadījumi ar Āfrikas cūku mēri;

h) "sākotnējais uzliesmojums" ir uzliesmojums Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīvas 82/894/EEK par dzīvnieku slimību izziņošanu Kopienā ([2]) 2. panta d) punkta nozīmē;

i) "inficētā zona" ir kādas dalībvalsts zona, kurā pēc tam, kad attiecībā uz savvaļas cūkām apstiprināts viens vai vairāki saslimšanas gadījumi ar Āfrikas cūku mēri, ir ieviesti slimības apkarošanas pasākumi saskaņā ar 15. vai 16. pantu;

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.
([2]) OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2000/556/EK (OV L 235, 19.9.2000., 27. lpp.).

▼B

j) “savvaļas cūku sākotnējais saslimšanas gadījums ar Āfrikas cūku mēri” ir jebkurš saslimšanas gadījums ar Āfrikas cūku mēri, kas konstatēts savvaļas cūkām zonā, kurā nav ieviesti pasākumi saskaņā ar 15. vai 16. pantu;

k) “kontaktsaimniecība” ir saimniecība, kurā tās atrašanās vietas dēļ, personu, cūku vai transporta līdzekļu pārvietošanas dēļ vai jebkādā citā veidā var būt ienests Āfrikas cūku mēris;

l) “īpašnieks” ir jebkura fiziska vai juridiska persona vai personas, kam īpašumā ir cūkas vai kam uzticēta minēto dzīvnieku turēšana par finansiālu atlīdzību vai bez tās;

m) “kompetentā iestāde” ir kompetentā iestāde Direktīvas 90/425/EEK ([1]) 2. panta 6. punkta nozīmē;

n) “valsts veterinārārsts” ir veterinārārsts, ko norīko dalībvalsts kompetentā iestāde;

o) “apstrāde” ir jebkurš augsta riska materiālu apstrādes veids, kas paredzēts Direktīvas 90/667/EEK ([2]) 3. pantā un ko piemēro tā, lai novērstu Āfrikas cūku mēra vīrusa izplatības draudus;

p) “nonāvēšana” ir cūku nonāvēšana Direktīvas 93/119/EEK ([3]) 2. panta 6. punkta nozīmē;

q) “nokaušana” ir cūku nokaušana Direktīvas 93/119/EEK 2. panta 7. punkta nozīmē;

r) “slimības pārnesējs” ir ērce *Ornithodorus erraticus*.

3. pants

Āfrikas cūku mēra izziņošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka par Āfrikas cūku mēra klātbūtni vai iespējamu klātbūtni obligāti un nekavējoties jāziņo kompetentajai iestādei.

2. Neierobežojot spēkā esošos Kopienas noteikumus par dzīvnieku slimību uzliesmojumu izziņošanu, dalībvalsts, kuras teritorijā oficiāli konstatē Āfrikas cūku mēri:

a) saskaņā ar I pielikumu paziņo par slimību un sniedz informāciju Komisijai un pārējām dalībvalstīm par:

— apstiprinātiem Āfrikas cūku mēra uzliesmojumiem saimniecībās,

— apstiprinātiem saslimšanas gadījumiem ar Āfrikas cūku mēri kautuvēs vai transporta līdzekļos,

— apstiprinātiem sākotnējiem saslimšanas gadījumiem ar Āfrikas cūku mēri, kad saslimušas savvaļas cūkas,

— epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultātiem, kas veikta saskaņā ar 8. pantu;

([1]) Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, ko piemēro Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar konkrētiem dzīviem dzīvniekiem un produktiem iekšējā tirgus izveidei (OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

([2]) Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīva 90/667/EEK, ar ko paredz veterinārus noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes atkritumu izvietošanu un apstrādi, to laišanu tirgū un attiecībā uz patogēnu esamības novēršanu dzīvnieku vai zivju izcelsmes barībā, kā arī groza Direktīvu 90/425/EEK (OV L 363, 27.12.1990., 51. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

([3]) Padomes 1993. gada 22. decembra Direktīva 93/119/EEK par dzīvnieku aizsardzību nokaušanas vai nonāvēšanas laikā (OV L 340, 31.12.1993., 21. lpp.).

▼B

b) informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par turpmākiem saslimšanas gadījumiem, kas apstiprināti attiecībā uz savvaļas cūkām ar Āfrikas cūku mēri inficētā zonā, un to dara saskaņā ar 16. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 4. punktu.

4. pants

Pasākumi, ko veic, ja rodas aizdomas par Āfrikas cūku mēra klātbūtni saimniecībā

1. Ja saimniecībā atrodas viena vai vairākas ar Āfrikas cūku mēra vīrusu iespējami inficētas cūkas, tad dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde nekavējoties uzsāk oficiālu izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai izslēgtu minētās slimības klātbūtni saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatā paredzēto procedūru.

Ja saimniecību apmeklē valsts veterinārārsts, tad jāpārbauda arī reģistrs un cūku identifikācijas zīmes, kas minētas Padomes 1992. gada 27. novembra Direktīvas 92/102/EEK par dzīvnieku identificēšanu un reģistrēšanu ([1]) 4. un 5. pantā.

2. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka nevar izslēgt Āfrikas cūku mēra klātbūtnes iespējamību saimniecībā, tad tā nekavējoties ņem šo saimniecību valsts uzraudzībā un jo īpaši izdod rīkojumu, ka:

a) saimniecībā saskaita visas dažādo kategoriju cūkas un sastāda to katras kategorijas cūku sarakstu, kas jau ir slimas, beigtas vai varētu būt inficētas; sarakstu papildina ar jauniem datiem, lai ņemtu vērā cūku dzimšanas un nāves gadījumus laikposmā, kamēr ir aizdomas par saslimšanu; informāciju, kas minēta sarakstā, iesniedz pēc pieprasījuma un to var pārbaudīt katrā apmeklējumā;

b) saimniecībā visas cūkas ierobežo savos aizgaldos vai norobežo kādā citā vietā, kur tās var izolēt;

c) nevienu cūku nedrīkst ievest saimniecībā vai izvest no tās. Kompetentā iestāde vajadzības gadījumā var attiecināt aizliegumu par izvešanu no saimniecības arī par citām dzīvnieku sugām un pieprasīt piemērot atbilstošus pasākumus, lai iznīcinātu grauzējus un kukaiņus;

d) bez kompetentās iestādes izsniegtas atļaujas no saimniecības nedrīkst izvest nevienu cūkas liemeni;

e) bez kompetentās iestādes izsniegtas atļaujas no saimniecības nedrīkst izvest gaļu, cūku izcelsmes produktus, cūku spermu, olšūnas un embrijus, dzīvnieku barību, instrumentus, materiālus vai atkritumus, ar ko var pārnest Āfrikas cūku mēri; no saimniecības neizved gaļu, cūku izcelsmes produktus, spermu, olšūnas un embrijus Kopienas iekšējai tirdzniecībai;

f) personu iekļūšana saimniecībā vai izkļūšana no tās drīkst notikt tikai ar rakstisku kompetentās iestādes atļauju;

g) transporta līdzekļi drīkst iebraukt saimniecībā vai izbraukt no tās tikai tad, ja ir rakstiska kompetentās iestādes atļauja;

h) ēkās, kurās izvietotas cūkas, kā arī pašas saimniecības ieejās un izejās izmanto atbilstošus dezinfekcijas līdzekļus; visas personas, kas ierodas cūku ražošanas saimniecībās vai aizbrauc no tām, ievēro atbilstošus higiēnas pasākumus, kas vajadzīgi, lai samazinātu Āfrikas cūku mēra vīrusa izplatības draudus. Turklāt visus transporta līdzekļus, pirms tie izbrauc no saimniecības, rūpīgi dezinficē;

i) epidemioloģisku izmeklēšanu veic saskaņā ar 8. pantu.

3. Ja tas vajadzīgs epidemioloģiskā stāvokļa dēļ, kompetentā iestāde:

([1]) OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

▼B

a) saimniecībā, kas minēta šā panta 2. punktā, var piemērot 5. panta 1. punktā paredzētos pasākumus; tomēr, ja kompetentā iestāde uzskata, ka apstākļi to atļauj, tā var minētos pasākumus ierobežot un piemērot tikai attiecībā uz tām cūkām, par kurām ir aizdomas, ka tās ir inficētas ar Āfrikas cūku mēra vīrusu, un tikai tajā saimniecības daļā, kur minētās cūkas tur, ar noteikumu, ka šīs minētās cūkas izvieto, tur un baro pilnīgi atsevišķi no pārējām cūkām saimniecībā. Jebkurā gadījumā no nokautajām cūkām paņem pietiekamu skaitu paraugu, lai būtu iespējams apstiprināt vai izslēgt Āfrikas cūku mēra vīrusa klātbūtni, un to dara saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu;

b) var izveidot pagaidu kontrolzonu ap 2. punktā minēto saimniecību; cūku ražošanas saimniecībām minētajā zonā piemēro daļu vai visus pasākumus, kas minēti 1. vai 2. punktā.

4. Pasākumus, kas paredzēti 2. punktā, neatsauc, iekams aizdomas par Āfrikas cūku mēri nav oficiāli noraidītas.

5. pants

Pasākumi, ko veic, ja konstatē Āfrikas cūku mēra klātbūtni saimniecībā

1. Ja kādā saimniecībā oficiāli apstiprina Āfrikas cūku mēra klātbūtni, dalībvalstis nodrošina, lai papildus pasākumiem, kas minēti 4. panta 2. punktā, kompetentā iestāde noteiktu, ka:

a) visas cūkas minētajā saimniecībā nekavējoties jānonāvē valsts uzraudzībā un tā, lai novērstu Āfrikas cūku mēra vīrusa izplatīšanās draudus cūku pārvešanas vai nonāvēšanas laikā;

b) pēc nonāvēšanas no cūkām jāpaņem pietiekams paraugu skaits saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu, lai varētu konstatēt, kādā veidā Āfrikas cūku mēra vīruss iekļuva saimniecībā un cik ilgi tas varētu būt tur bijis, pirms tika izziņota saslimšana;

c) nobeigušos vai nonāvēto cūku liemeņi jāapstrādā valsts uzraudzībā;

d) to cūku gaļu, kas nokautas laikā starp iespējamo slimības iekļūšanu saimniecībā un valsts pasākumu veikšanu, pēc iespējas izseko un apstrādā valsts uzraudzībā;

e) cūku spermu, olšūnas un embrijus, kas iegūti saimniecībā laikā starp iespējamo slimības iekļūšanu saimniecībā un valsts pasākumu veikšanu, izseko un iznīcina valsts uzraudzībā tā, lai novērstu Āfrikas cūku mēra izplatīšanās draudus;

f) visas vielas un atkritumus, kas varētu būt inficēti, piemēram, lopbarību, ir jāapstrādā; visus vienreizlietojamos materiālus, kas var būt inficēti, un jo īpaši tos, kurus izmanto nonāvēšanas darbībām, ir jāiznīcina; minētās darbības veic saskaņā ar valsts veterinārārsta norādījumiem;

g) pēc cūku iznīcināšanas ēkas, ko izmantoja cūku turēšanai, transporta līdzekļus, ko izmantoja minēto cūku vai to liemeņu pārvadāšanai, kā arī iekārtas, pakaišus, kūtsmēslus un pusšķidros mēslus, kas varētu būt inficēti, tīra un, vajadzības gadījumā, dezinficē un apstrādā saskaņā ar 12. pantu;

h) slimības sākotnējā uzliesmojuma gadījumā Āfrikas cūku mēra vīrusa izolātu pakļauj diagnostikas rokasgrāmatā paredzētajai laboratoriskajai procedūrai, lai noteiktu tā ģenētisko tipu;

i) epidemioloģisku izmeklēšanu jāveic saskaņā ar 8. pantu.

2. Gadījumos, kad apstiprina slimības uzliesmojumu kādā laboratorijā, zooloģiskajā dārzā, dabas parkā vai iežogotā zonā, kur cūkas tur zinātniskiem mērķiem vai mērķiem, kas saistīti ar sugu vai retu šķirņu saglabāšanu, attiecīgās dalībvalstis var nolemt atkāpties no 1. punkta a)

▼B

apakšpunkta un 1. punkta e) apakšpunkta, ja netiek apdraudētas Kopienas pamatintereses.

Šādu lēmumu nekavējoties paziņo Komisijai.

Komisija visos gadījumos nekavējoties izskata situāciju kopā ar attiecīgo dalībvalsti un, tiklīdz iespējams, to veic Pastāvīgajā veterinārijas komitejā. Vajadzības gadījumā pasākumus slimības izplatīšanās novēršanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. pants

Pasākumi, ko veic, ja konstatē Āfrikas cūku mēra klātbūtni saimniecībā, kurā ir dažādas cūku ražošanas vienības

1. Ja konstatē Āfrikas cūku mēra klātbūtni saimniecībās, kas sastāv no divām vai vairākām atsevišķām cūku ražošanas vienībām, un lai varētu pabeigt cūku nobarošanu, attiecībā uz veselīgām cūku ražošanas vienībām inficētajā saimniecībā kompetentā iestāde var nolemt atkāpties no 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem, ja valsts veterinārārsts apstiprina, ka minēto ražošanas vienību struktūra, izmērs un attālums starp tām, kā arī tajās veicamās darbības ir tādas, ka šīs vienības nodrošina pilnīgi atsevišķas materiāltehniskās bāzes cūku izvietošanai, turēšanai un barošanai tā, lai vīruss nevarētu izplatīties no vienas ražošanas vienības uz citu.

2. Ja izmanto 1. punktā minēto atkāpšanos, tad dalībvalstis sastāda sīki izstrādātus noteikumus tās piemērošanai, ņemot vērā piedāvātās dzīvnieku veselības garantijas.

3. Dalībvalstis, kas pieļauj šo atkāpi, par to nekavējoties paziņo Komisijai. Komisija visos gadījumos nekavējoties izskata situāciju kopā ar attiecīgo dalībvalsti un, tiklīdz iespējams, to veic Pastāvīgajā veterinārijas komitejā. Vajadzības gadījumā pasākumus slimības izplatīšanās novēršanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

7. pants

Pasākumi kontaktsaimniecībās

1. Saimniecības atzīst par kontaktsaimniecībām, ja valsts veterinārārsts konstatē vai, pamatojoties uz epidemioloģisko izmeklēšanu, kas veikta saskaņā ar 8. pantu, uzskata, ka tajās var būt nokļuvis Āfrikas cūku mēris, kas pārnests vai nu no citām saimniecībām uz 4. vai 5. pantā minēto saimniecību, vai otrādi.

Šādās saimniecībās piemēro 4. pantu un to turpina darīt, līdz aizdomas par Āfrikas cūku mēri ir oficiāli noraidītas.

2. Ja epidemioloģiskā situācija to prasa, tad kompetentā iestāde kontaktsaimniecībās, kas minētas šā panta 1. punktā, piemēro 5. panta 1. punktā paredzētos pasākumus.

No cūkām pēc to nonāvēšanas paņem pietiekamu skaitu paraugu saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu, lai būtu iespējams apstiprināt vai izslēgt Āfrikas cūku mēra vīrusa klātbūtni minētajās saimniecībās.

8. pants

Epidemioloģiskā izmeklēšana

Dalībvalstis nodrošina, ka epidemioloģisko izmeklēšanu attiecībā uz iespējamiem Āfrikas cūku mēra uzliesmojumu gadījumiem veic, pamatojoties uz aptaujas anketām, kas sagatavotas saskaņā ar 21. pantā minētajiem ārkārtas rīcības plāniem.

▼B

Šāda izmeklēšana attiecas vismaz uz:

a) laikposmu, kādā Āfrikas cūku mēra vīruss var būt bijis saimniecībā pirms slimības izziņošanas vai pirms attiecīgu aizdomu rašanās;

b) Āfrikas cūku mēra iespējamo izcelsmi saimniecībā un citu saimniecību identifikāciju, kur cūkas var būt inficējušās no viena un tā paša avota;

c) to personu, transporta līdzekļu, cūku, liemeņu, spermas, gaļas vai citu materiālu pārvietošanu, ar ko vīruss varēja tikt pārnests uz attiecīgajām saimniecībām vai no tām;

d) iespējamību, ka slimību izplatījuši tās pārnesēji vai savvaļas cūkas.

Ja minētās izmeklēšanas rezultāti liecina, ka Āfrikas cūku mēris var būt izplatījies no vai uz saimniecībām, kas atrodas citās dalībvalstīs, tad nekavējoties informē Komisiju un attiecīgās dalībvalstis.

9. pants

Aizsardzības un uzraudzības zonu izveide

1. Tiklīdz attiecībā uz cūkām kādā saimniecībā ir oficiāli apstiprināta Āfrikas cūku mēra diagnoze, kompetentā iestāde izveido aizsardzības zonu vismaz trīs kilometru rādiusā ap slimības uzliesmojuma vietu, kas savukārt pati ir iekļauta uzraudzības zonā ar vismaz 10 kilometru rādiusu.

Attiecīgajās zonās piemēro pasākumus, kas minēti 10. un 11. pantā.

2. Veidojot zonas, kompetentajai iestādei jāņem vērā:

a) saskaņā ar 8. pantu veiktās epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultāti;

b) ģeogrāfiskā situācija, jo īpaši dabiskās vai mākslīgās robežas;

c) saimniecību atrašanās vieta un tuvums;

d) cūku tirdzniecības un pārvietošanas prakse un kautuvju un liemeņu apstrādes iekārtu pieejamība;

e) pieejamā materiāltehniskā bāze un personāls, lai kontrolētu cūku pārvietošanu minētajās zonās, jo īpaši, ja nonāvēšanai paredzētās cūkas ir jāpārvieto no to izcelsmes saimniecības.

3. Ja kāda zona ietver vairāku dalībvalstu teritorijas, tad attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas, lai izveidotu šo zonu.

4. Kompetentā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, tostarp izmanto labi redzamas izkārtnes un brīdinājuma zīmes, kā arī plašsaziņas līdzekļus, tādus kā presi un televīziju, lai nodrošinātu, ka visas personas aizsardzības un uzraudzības zonā pilnībā apzinās ierobežojumus, kas ir spēkā saskaņā ar 10. un 11. pantu, kā arī veic tādus pasākumus, kādus tā uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu minēto pasākumu pienācīgu izpildi.

10. pants

Pasākumi izveidotajā aizsardzības zonā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzības zonā piemēro šādus pasākumus:

a) pēc iespējas drīzāk saskaita visas saimniecības; ne vēlāk kā septiņas dienas pēc aizsardzības zonas izveides minētās saimniecības apmeklē valsts veterinārārsts, lai veiktu cūku klīnisku izmeklēšanu un pārbaudītu reģistru un cūku identifikācijas zīmes, kas minētas Direktīvas 92/102/EEK 4. un 5. pantā;

▼B

b) ja kompetentā iestāde nav atļāvusi veikt pārvietošanu, kas minēta f) apakšpunktā, tad aizliedz cūku pārvietošanu un pārvadāšanu pa valsts vai privātiem autoceļiem, izņemot, vajadzības gadījumā, saimniecību palīgceļus. Šis aizliegums nav jāpiemēro attiecībā uz cūku tranzītu pa autoceļu vai dzelzceļu, ja nav paredzēta izkraušana vai apstāšanās. Turklāt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieļaut izņēmumu attiecībā uz kaujamām cūkām, ko tūlītējai nokaušanai ved no ārpus aizsardzības zonas esošas vietas uz kautuvi, kura atrodas minētajā zonā;

c) smagās mašīnas un citus transporta līdzekļus un iekārtas, ko izmanto, lai pārvadātu cūkas vai citus mājdzīvniekus vai materiālus, kas var būt inficēti (tādi kā liemeņi, lopbarība, kūtsmēsli, pusšķidrie kūtsmēsli utt.), tīra, dezinficē, vajadzības gadījumā, veic dezinsekciju un citādi apstrādā pēc iespējas drīzāk pēc piesārņošanas, un to dara saskaņā ar 12. pantu. Neviena smagā mašīna vai transporta līdzeklis, kas izmantots cūku pārvadāšanā, nedrīkst izbraukt no zonas, iekams tas nav iztīrīts un dezinficēts, iekams to nav pārbaudījusi kompetentā iestāde un iekams nav saņemta kompetentās iestādes atļauja turpināt izmantot šo transporta līdzekli pārvadājumiem;

d) nevienu citu mājdzīvnieku nedrīkst ievest saimniecībā vai no tās izvest bez kompetentās iestādes atļaujas;

e) par visām beigtajām vai slimajām cūkām saimniecībā nekavējoties ziņo kompetentajai iestādei, kas veic atbilstošu izmeklēšanu saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatā noteikto procedūru;

f) cūkas nedrīkst izvest no saimniecības, kurā tās tur, vēl vismaz 40 dienas pēc inficēto saimniecību sākotnējās tīrīšanas un dezinficēšanas, un, vajadzības gadījumā, dezinsekcijas. Pēc 40 dienām, ievērojot 3. punktā minētos nosacījumus, kompetentā iestāde var atļaut izvest cūkas no minētās saimniecības, lai tās pārvestu tieši uz:

— kompetentās iestādes izraudzītu kautuvi, vēlams, aizsardzības vai uzraudzības zonā, lai veiktu tūlītēju nokaušanu,

— apstrādes uzņēmumu vai piemērotu vietu, kur cūkas nekavējoties nonāvē un to liemeņus apstrādā valsts uzraudzībā, vai

— ārkārtējos apstākļos – uz citām telpām, kas atrodas aizsardzības zonā. Dalībvalstis, kas piemēro šo noteikumu, nekavējoties informē par to Komisiju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā;

g) cūku spermu, olšūnas un embrijus neizved no saimniecībām, kas atrodas aizsardzības zonā;

h) visas personas, kas ierodas cūku ražošanas saimniecībā vai aizbrauc no tās, ievēro atbilstošus higiēnas pasākumus, kas vajadzīgi, lai samazinātu Āfrikas cūku mēra vīrusa izplatības draudus.

2. Ja aizliegumi, kas paredzēti 1. punktā, ir spēkā ilgāk nekā 40 dienas, jo ir notikuši turpmāki slimības uzliesmojumi, un tādēļ cūku turēšanā rodas dzīvnieku labturības vai citas problēmas, tad, ievērojot 3. punktā minētos nosacījumus, kompetentā iestāde pēc pamatota pieprasījuma saņemšanas no īpašnieka var atļaut izvest cūkas no saimniecības aizsardzības zonā, lai tās pārvestu tieši uz:

a) kompetentās iestādes izraudzītu kautuvi, vēlams, aizsardzības vai uzraudzības zonā, lai veiktu tūlītēju nokaušanu;

b) apstrādes uzņēmumu vai piemērotu vietu, kur cūkas nekavējoties nonāvē un to liemeņus apstrādā valsts uzraudzībā;

c) ārkārtējos apstākļos – uz citām telpām, kas atrodas aizsardzības zonā. Dalībvalstis, kas piemēro šo noteikumu, nekavējoties informē par to Komisiju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad kompetentā iestāde var atļaut izvest cūkas no attiecīgās saimniecības ar nosacījumu, ka

▼B

a) valsts veterinārārsts ir veicis saimniecībā esošo cūku un, jo īpaši, to cūku, kas jāpārvieto, klīnisko izmeklēšanu, tajā skaitā noteicis ķermeņa temperatūru saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatā paredzēto procedūru un pārbaudījis reģistru un cūku identifikācijas zīmes, kas minētas Direktīvas 92/102/EEK 4. un 5. pantā;

b) pārbaudes un izmeklējumi, kas minēti a) apakšpunktā, nav atklājuši Āfrikas cūku mēri un atbilst Direktīvas 92/102/EEK noteikumiem;

c) cūkas pārvadā transporta līdzekļos, ko aizzīmogojusi kompetentā iestāde;

d) transporta līdzekli un iekārtas, ko izmantoja cūku pārvadāšanā, pēc pārvadāšanas nekavējoties iztīra un dezinficē saskaņā ar 12. pantā minētajiem noteikumiem;

e) ja cūkas jānokauj vai jānonāvē, tad no tām saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu paņem pietiekamu skaitu paraugu, lai būtu iespējams apstiprināt vai izslēgt Āfrikas cūku mēra vīrusa klātbūtni minētajās saimniecībās;

f) ja cūkas jāpārved uz kautuvi, tad:

— kompetento iestādi, kas atbild par kautuvi, informē par nodomu sūtīt uz turieni cūkas, un minētā kompetentā iestāde informē nosūtītāja kompetento iestādi par cūku atvešanu,

— pēc atvešanas uz kautuvi minētās cūkas tur un nokauj atsevišķi no pārējām cūkām,

— pirmskaušanas inspekcijā un pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē, ko veic norīkotajā kautuvē, kompetentā iestāde ņem vērā visas pazīmes, kas norāda uz Āfrikas cūku mēra klātbūtni,

— no šīm cūkām iegūto svaigo gaļu vai nu apstrādā, vai iezīmē ar īpašo marķējumu, kas minēts 5.a pantā Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīvā 72/461/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu [1], un apstrādā atsevišķi saskaņā ar noteikumiem, kuri paredzēti 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) daļā Padomes 1980. gada 22. janvāra Direktīvā 80/215/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem [2]. To jāveic uzņēmumā, ko izraudzījusies kompetentā iestāde. Gaļu jānosūta uz minēto uzņēmumu ar nosacījumu, ka krava pirms nosūtīšanas ir aizzīmogota un paliek aizzīmogota visā pārvadāšanas laikā.

4. Pasākumus aizsardzības zonā turpina piemērot vismaz tik ilgi, līdz:

a) ir veikta inficēto saimniecību tīrīšana, dezinficēšana un, vajadzības gadījumā, dezinsekcija;

b) cūkām visās saimniecībās veiktas klīniskas un laboratoriskas pārbaudes saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu, lai noteiktu iespējamo Āfrikas cūku mēra vīrusa klātbūtni.

Pārbaudes, kas minētas b) apakšpunktā, neuzsāk agrāk par 45 dienām pēc sākotnējo tīrīšanas, dezinficēšanas un, vajadzības gadījumā, dezinsekcijas pasākumu pabeigšanas inficētajās saimniecībās.

5. Tomēr, atkāpjoties no 1. punkta f) apakšpunkta un no 2. un 4. punkta, minētajos punktos paredzētos 40 un 45 dienu laikposmus var saīsināt līdz 30 dienām, ja saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu dalībvalstis ir īstenojušas intensīvu paraugu ņemšanas un pārbaudes programmu, kas ļauj izslēgt Āfrikas cūku mēra klātbūtnes iespējamību attiecīgajā saimniecībā.

---

[1] OV L 302, 31.12.1972., 24. lpp. (S.E. SER. I (1972) 3. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

[2] OV L 47, 21.2.1980., 4. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

▼B

11. pants

Pasākumi izveidotajā uzraudzības zonā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības zonā piemēro šādus pasākumus:

a) saskaita visas cūku ražošanas saimniecības;

b) ja vien kompetentā iestāde nav to atļāvusi, aizliedz cūku pārvietošanu un pārvadāšanu pa valsts vai privātiem autoceļiem, izņemot, vajadzības gadījumā, saimniecību palīgceļus. Šis aizliegums nav jāpiemēro cūku tranzītam pa autoceļu vai dzelzceļu, ja nav paredzēta izkraušana vai apstāšanās, un nokaušanai paredzētām cūkām, ko ved no vietas ārpus uzraudzības zonas uz kautuvi minētajā zonā, lai veiktu tūlītēju nokaušanu;

c) smagās mašīnas un citus transporta līdzekļus un iekārtas, ko izmanto, lai pārvadātu cūkas vai citus mājdzīvniekus, vai materiālus, kas var būt inficēti (tādus kā liemeņi, lopbarība, kūtsmēsli, pusšķidrie kūtsmēsli utt.), tīra, dezinficē, vajadzības gadījumā, veic dezinsekciju un citādi apstrādā pēc iespējas drīzāk pēc piesārņošanas, un to dara saskaņā ar 12. pantu. Neviena smagā mašīna vai transporta līdzeklis, kas izmantots cūku pārvadāšanā, nedrīkst izbraukt no zonas, pirms tas nav iztīrīts un dezinficēts;

d) pirmajās septiņās dienās pēc zonas izveides bez kompetentās iestādes atļaujas nevienu citu mājdzīvnieku nedrīkst ne ievest saimniecībā, ne izvest no tās;

e) par visām beigtajām vai slimajām cūkām saimniecībā nekavējoties ziņo kompetentajai iestādei, kas veic atbilstošu izmeklēšanu saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatā noteikto kārtību;

f) cūkas nedrīkst izvest no saimniecības, kurā tās tur, vēl vismaz 30 dienas pēc inficēto saimniecību sākotnējās tīrīšanas, dezinficēšanas un, vajadzības gadījumā, dezinsekcijas veikšanas. Pēc 30 dienām, ievērojot 10. panta 3. punktā izklāstītos nosacījumus, kompetentā iestāde var atļaut izvest cūkas no minētās saimniecības, lai tās pārvestu tieši uz:

— kompetentās iestādes izraudzītu kautuvi, vēlams, aizsardzības vai uzraudzības zonā, lai veiktu tūlītēju nokaušanu,

— apstrādes uzņēmumu vai piemērotu vietu, kur cūkas nekavējoties nonāvē un to liemeņus apstrādā valsts uzraudzībā, vai

— ārkārtējos apstākļos uz citām telpām, kas atrodas aizsardzības vai uzraudzības zonā. Dalībvalstis, kas piemēro šo noteikumu, nekavējoties informē par to Komisiju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.

Tomēr, ja cūkas jāpārved uz kautuvi, tad pēc dalībvalsts lūguma, kam pievienots attiecīgs pamatojums, un saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieļaut atkāpes no noteikumiem, kas izklāstīti 10. panta 3. punkta e) apakšpunktā un f) apakšpunkta ceturtajā ievilkumā, jo īpaši attiecībā uz minēto cūku gaļas marķēšanu un šīs gaļas turpmāko izmantošanu, un apstrādāto produktu galamērķi;

g) cūku spermu, olšūnas un embrijus neizved no saimniecībām, kas atrodas uzraudzības zonā;

h) visas personas, kas ierodas cūku ražošanas saimniecībā vai aizbrauc no tās, ievēro atbilstošus higiēnas pasākumus, kas vajadzīgi, lai samazinātu Āfrikas cūku mēra vīrusa izplatības draudus.

2. Ja aizliegumi, kas paredzēti 1. punktā, ir spēkā ilgāk nekā 40 dienas, jo ir notikuši turpmāki slimības uzliesmojumi un tādēļ cūku turēšanā rodas dzīvnieku labturības vai citas problēmas, tad, ievērojot 10. panta 3. punktā minētos nosacījumus, kompetentā iestāde pēc pama-

▼B

tota pieprasījuma saņemšanas no īpašnieka var atļaut izvest cūkas no saimniecības uzraudzības zonā, lai tās pārvestu tieši uz:

a) kompetentās iestādes izraudzītu kautuvi, vēlams, aizsardzības vai uzraudzības zonā, lai veiktu tūlītēju nokaušanu;

b) apstrādes uzņēmumu vai piemērotu vietu, kur cūkas nekavējoties nonāvē un to liemeņus apstrādā valsts uzraudzībā, vai

c) ārkārtējos apstākļos – uz citām telpām, kas atrodas aizsardzības vai uzraudzības zonā. Dalībvalstis, kas piemēro šo noteikumu, nekavējoties informē par to Komisiju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.

3. Pasākumus uzraudzības zonā turpina piemērot vismaz tik ilgi, līdz:

a) ir veikta inficēto saimniecību tīrīšana, dezinficēšana un, vajadzības gadījumā, dezinsekcija;

b) cūkām visās saimniecībās veiktas klīniskas un, vajadzības gadījumā, laboratoriskas pārbaudes, kā paredzēts diagnostikas rokasgrāmatā, lai noteiktu iespējamo Āfrikas cūku mēra vīrusa klātbūtni.

Pārbaudes, kas minētas b) apakšpunktā, neuzsāk agrāk par 40 dienām pēc sākotnējo tīrīšanas, dezinficēšanas un, vajadzības gadījumā, dezinsekcijas pasākumu pabeigšanas inficētajās saimniecībās.

4. Tomēr, atkāpjoties no 1. punkta f) apakšpunkta un no 2. un 3. punkta, 1. punkta f) apakšpunktā paredzēto 30 dienu laikposmu un 2. un 3. punktā paredzēto 40 dienu laikposmu var saīsināt attiecīgi līdz 21, 30 un 20 dienām, ja saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu dalībvalstis ir īstenojušas intensīvu paraugu ņemšanas un pārbaudes programmu, kas ļauj izslēgt Āfrikas cūku mēra klātbūtnes iespējamību attiecīgajā saimniecībā.

12. pants

Tīrīšana, dezinficēšana un apstrāde ar insekticīdiem

Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) izmantojamos dezinfekcijas līdzekļus un insekticīdus un to koncentrāciju ir oficiāli apstiprinājusi kompetentā iestāde;

b) tīrīšanu, dezinficēšanu un, vajadzības gadījumā, apstrādi ar insekticīdiem veic valsts uzraudzībā saskaņā ar:

— valsts veterinārārsta norādījumiem, un

— principiem un kārtību, kas paredzēta II pielikumā.

13. pants

Cūku audzēšanas atsākšana pēc slimības uzliesmojumiem

1. Cūku audzēšanu saimniecībā, kas minēta 5. pantā, neatsāk agrāk kā 40 dienas pēc tam, kad pabeigta attiecīgās saimniecības tīrīšana, dezinficēšana un, vajadzības gadījumā, dezinsekcija saskaņā ar šā panta 2. līdz 5. punktu.

2. Cūku audzēšanas atsākšanā ņem vērā lauksaimniecības nozari, kurā specializējusies attiecīgā saimniecība, un atsākšanu veic atbilstoši 3. vai 4. punktā izklāstītajai procedūrai.

3. Ja slimības uzliesmojums saimniecībā nav bijis saistīts ar slimības pārnesējiem, piemēro šādu procedūru:

a) saimniecībās ar āra aplokiem cūku audzēšanu atsāk ar tādu kontrolcūku ievešanu, kas ir pārbaudītas un kam nav konstatētas antivielas pret Āfrikas cūku mēra vīrusu vai kuru izcelsme ir saimniecībās, uz kurām nav attiecināti nekādi ierobežojumi saistībā ar Āfrikas cūku mēri. Kontrolcūkas izvieto pa visu inficēto saimniecību saskaņā ar

▼B

kompetentās iestādes prasībām, un 45 dienas pēc izvietošanas no tām ņem paraugus un pārbauda antivielu klātbūtni saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu. Nevienu cūku nedrīkst izvest no saimniecības, iekams nav pieejami negatīvi seroloģiskās izmeklēšanas rezultāti; ja neviena no cūkām nav izstrādājusi antivielas pret Āfrikas cūku mēra vīrusu, tad cūku ganāmpulku var atjaunot pilnībā;

b) attiecībā uz visiem pārējiem audzēšanas veidiem – cūku audzēšanas atsākšana notiek vai nu saskaņā ar a) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem, vai arī tās pamatā ir ganāmpulka pilnīga atjaunošana, ar noteikumu, ka:

— visas cūkas atved 20 dienu laikā no saimniecībām, uz kurām nav attiecināti nekādi ierobežojumi, kas saistīti ar Āfrikas cūku mēri,

— atjaunotā ganāmpulka cūkām veic seroloģisko izmeklēšanu saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu. Paraugu ņemšanu minētajai izmeklēšanai veic ne agrāk kā 45 dienas pēc pēdējo cūku atvešanas,

— nevienu cūku nedrīkst izvest no saimniecības, iekams nav pieejami negatīvi seroloģiskās izmeklēšanas rezultāti.

4. Ja slimības uzliesmojums saimniecībā ir bijis saistīts ar slimības pārnesējiem, ganāmpulka atjaunošanu neveic vismaz sešus gadus vai tik ilgi, kamēr:

a) valsts uzraudzībā veiksmīgi pabeigtas īpašas darbības, lai izskaustu slimības pārnesējus saimniecībās un vietās, kur paredzēts turēt cūkas vai kur tās var nonākt saskarē ar slimības pārnesējiem, vai

b) ir pierādīts, ka esošie slimības pārnesēji vairs nerada nopietnus Āfrikas cūku mēra izplatīšanās draudus.

Pēc tam piemēro 3. punkta a) apakšpunktā paredzētos pasākumus.

Tomēr papildus šiem pasākumiem arī pēc pilnīgas ganāmpulka atjaunošanas nevienu cūku nedrīkst izvest no attiecīgās saimniecības, iekams nav veikta turpmāka seroloģiska izmeklēšana attiecībā uz Āfrikas cūku mēri un iegūts negatīvs rezultāts, analizējot paraugus, kas ņemti no cūkām minētajā saimniecībā ne agrāk kā 60 dienas pēc pilnīgas ganāmpulka atjaunošanas, saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu.

5. Ja slimības uzliesmojums nav bijis saistīts ar slimības pārnesējiem un ja pagājuši vairāk nekā seši mēneši pēc tīrīšanas un dezinfekcijas darbību pabeigšanas saimniecībā, tad kompetentā iestāde var pieļaut izņēmumu no 3. punkta, ņemot vērā epidemioloģisko situāciju.

6. Citu sugu mājdzīvnieku ganāmpulku atjaunošanu 5. pantā aprakstītajās saimniecībās veic tikai ar kompetentās iestādes atļauju, kuru izsniedzot ņem vērā infekcijas izplatīšanās risku un slimības pārnesēju klātbūtni, kas saistīta ar minēto ganāmpulku atjaunošanu.

14. pants

Pasākumi, kurus veic iespējamā vai apstiprinātā Āfrikas cūku mēra gadījumā kautuvē vai transporta līdzeklī

1. Ja ir aizdomas par Āfrikas cūku mēra vīrusa klātbūtni kautuvē vai transporta līdzeklī, tad dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde nekavējoties sāk oficiālu izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai izslēgtu minētās slimības klātbūtni, saskaņā ar kārtību, kas noteikta diagnostikas rokasgrāmatā.

2. Ja kautuvē vai transporta līdzeklī konstatē saslimšanas gadījumu ar Āfrikas cūku mēri, tad kompetentā iestāde nodrošina, ka:

a) visus pret slimību uzņēmīgos dzīvniekus kautuvē vai transporta līdzeklī nekavējoties nonāvē;

▼B

b) iespējami inficēto dzīvnieku liemeņus, subproduktus un dzīvnieku izcelsmes atkritumus apstrādā valsts uzraudzībā;

c) valsts veterinārārsta uzraudzībā saskaņā ar 12. pantu notiek ēku un iekārtu, tostarp transporta līdzekļu, tīrīšana, dezinficēšana un, vajadzības gadījumā, dezinsekcija;

d) epidemioloģisko izmeklēšanu veic, kā paredzēts 8. pantā, *mutatis mutandis*;

e) Āfrikas cūku mēra vīrusa izolātu pakļauj diagnostikas rokasgrāmatā noteiktajai laboratorijas procedūrai, lai identificētu vīrusa ģenētisko tipu;

f) saimniecībā, no kuras tika atvestas inficētās cūkas vai liemeņi, un pārējās kontaktsaimniecībās piemēro 7. pantā minētos pasākumus. Ja vien epidemioloģiskajā izmeklēšanā nenorāda citādi, tad inficēto cūku vai liemeņu izcelsmes saimniecībā piemēro 5. panta 1. punktā paredzētos pasākumus;

g) dzīvnieku nokaušanu vai pārvadāšanu neatsāk vismaz vēl 24 stundas pēc tīrīšanas, dezinficēšanas un, vajadzības gadījumā, dezinsekcijas darbību pabeigšanas saskaņā ar 12. pantu.

15. pants

Pasākumi, kurus veic iespējamā vai apstiprinātā savvaļas cūku saslimšanas gadījumā ar Āfrikas cūku mēri

1. Nekavējoties pēc tam, kad kādas dalībvalsts kompetentā iestāde ir saņēmusi informāciju, ka savvaļas cūkas ir iespējami inficētas, tā veic visus vajadzīgos pasākumus, lai apstiprinātu vai izslēgtu slimības esamību, un to dara, sniedzot informāciju cūku īpašniekiem un medniekiem un izmeklējot, tostarp laboratoriski izmeklējot, visas savvaļas cūkas, kas nošautas vai atrastas beigtas.

2. Tiklīdz ir apstiprināts savvaļas cūku sākotnējais saslimšanas gadījums ar Āfrikas cūku mēri, dalībvalsts kompetentā iestāde, lai samazinātu slimības izplatību, nekavējoties:

a) izveido ekspertu grupu, kuras sastāvā ietilpst veterinārārsti, mednieki, zoologi un epidemiologi. Ekspertu grupa palīdz kompetentajai iestādei:

   — pētīt epidemioloģisko situāciju un noteikt inficēto zonu saskaņā ar 16. panta 3. punkta b) apakšpunktu,

   — izstrādāt atbilstošus pasākumus, kas jāpiemēro inficētajā zonā papildus tiem, kas minēti b) un c) apakšpunktā; minētie pasākumi var ietvert medību aizliegumu un aizliegumu barot savvaļas cūkas,

   — sastādīt slimības apkarošanas plānu, kas jāiesniedz Komisijai saskaņā ar 16. pantu,

   — veikt to pasākumu efektivitātes pārbaudes, kas pieņemti, lai apkarotu Āfrikas cūku mēri inficētajā zonā;

b) cūku ražošanas saimniecības definētajā inficētajā zonā nodod valsts uzraudzībā un jo īpaši izrīko, ka:

   — oficiāli saskaita visu kategoriju cūkas visās saimniecībās; īpašnieks pastāvīgi atjauno skaitīšanas datus. Informāciju par skaitīšanas rezultātiem iesniedz pēc pieprasījuma, un to var pārbaudīt katrā inspicēšanas reizē. Tomēr, kas attiecas uz cūku ražošanas saimniecībām ar āra aplokiem, pirmo skaitīšanu var veikt, ņemot vērā provizoriskus aprēķinus,

   — visas cūkas saimniecībā tur savos aplokos vai kādā citā vietā, kur tās var izolēt no savvaļas cūkām. Savvaļas cūkas nedrīkst piekļūt

▼B

nevienam materiālam, kas vēlāk var nonākt saskarē ar cūkām saimniecībā,

— nevienu cūku neieved saimniecībā un no tās neizved, izņemot, ja ir kompetentās iestādes atļauja, kuru izsniedzot ņem vērā epidemioloģisko situāciju,

— ēkai, kurā izvietotas cūkas, kā arī pašas saimniecības ieejās un izejās izmanto atbilstošus dezinfekcijas un, vajadzības gadījumā, dezinsekcijas līdzekļus,

— visas personas, kam ir saskare ar savvaļas cūkām, ievēro attiecīgus higiēnas pasākumus, lai mazinātu Āfrikas cūku mēra vīrusa izplatīšanās draudus,

— visām beigtajām vai slimajām cūkām saimniecībā, kam ir Āfrikas cūku mēra pazīmes, pārbauda Āfrikas cūku mēra klātesamību,

— cūku ražošanas saimniecībā neienes nevienu savvaļas cūkas gabalu, kas nošauta vai atrasta beigta, kā arī nekādus materiālus vai iekārtas, kas varētu būt inficētas ar Āfrikas cūku mēra vīrusu,

— cūkas, to spermu, embrijus un olšūnas neizved no inficētās zonas Kopienas iekšējai tirdzniecībai;

c) norīko, lai visas savvaļas cūkas, kas nošautas vai atrastas beigtas definētajā inficētajā zonā, pārbaudītu valsts veterinārārsts un lai tās izmeklētu attiecībā uz Āfrikas cūku mēri saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu. Visu to dzīvnieku liemeņus, kam atrasts Āfrikas cūku mēra vīruss, apstrādā valsts uzraudzībā. Ja šādās pārbaudēs neapstiprinās saslimstība ar Āfrikas cūku mēri, dalībvalstis piemēro pasākumus, kas paredzēti 11. panta 2. punktā Padomes 1992. gada 16. jūnija Direktīvā 92/45/EEK par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības problēmām, kas attiecas uz medību dzīvnieku nonāvēšanu un medījuma gaļas laišanu tirgū ([1]). Daļas, kas nav paredzētas lietošanai pārtikā, apstrādā valsts uzraudzībā;

d) nodrošina, ka Āfrikas cūku mēra vīrusa izolātu pakļauj diagnostikas rokasgrāmatā noteiktajai laboratorijas procedūrai, lai identificētu vīrusa ģenētisko tipu.

3. Ja Āfrikas cūku mēra vīrusu atrod savvaļas cūkām kādā dalībvalsts teritorijā, kas atrodas tuvu citas dalībvalsts teritorijai, tad attiecīgās dalībvalstis sadarbojas slimības kontroles pasākumu izstrādē.

16. pants

Plāni Āfrikas cūku mēra apkarošanai savvaļas cūku populācijā

1. Neierobežojot 15. pantā paredzētos pasākumus, dalībvalstis 90 dienu laikā pēc tam, kad apstiprināts savvaļas cūku sākotnējais saslimšanas gadījums ar Āfrikas cūku mēri, iesniedz Komisijai rakstisku to pasākumu plānu, ko pieņem slimības apkarošanai zonā, kura definēta kā inficēta, un to pasākumu plānu, ko piemēro saimniecībām minētajā zonā.

Komisija izskata plānu, lai noteiktu, vai tas ļauj sasniegt vēlamo mērķi. Plānu, vajadzības gadījumā ar grozījumiem, apstiprina saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

Plānu vēlāk var grozīt vai papildināt, lai ņemtu vērā situācijas attīstību.

Ja minētie grozījumi attiecas uz inficētās zonas pārdefinēšanu, tad dalībvalstis nodrošina, ka Komisiju un pārējās dalībvalstis nekavējoties informē par minētajiem grozījumiem.

([1]) OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/79/EK (OV L 24, 30.1.1998., 31. lpp.).

▼B

Ja grozījumi attiecas uz citiem plāna noteikumiem, tad dalībvalstis iesniedz grozīto plānu izskatīšanai Komisijā un iespējamam apstiprinājumam saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Pēc to pasākumu apstiprināšanas, kas paredzēti 1. punktā minētajā plānā, no apstiprināšanas laikā noteikta datuma ar šiem pasākumiem aizstāj 15. pantā paredzētos sākotnējos pasākumus.

3. Plānā, kas minēts 1. punktā, ietver informāciju par:

a) saskaņā ar 15. pantu veiktās epidemioloģiskās izmeklēšanas un pārbaužu rezultātiem un slimības ģeogrāfisko izplatību;

b) definēto inficēto zonu attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Definējot inficēto zonu, kompetentā iestāde ņem vērā:

— veikto epidemioloģisko izmeklēšanu rezultātus un slimības ģeogrāfisko izplatību,

— savvaļas cūku populāciju zonā,

— lielu dabisku vai mākslīgu šķēršļu esamību, kas var kavēt savvaļas cūku pārvietošanos;

c) ciešas sadarbības organizēšanu starp biologiem, medniekiem, mednieku organizācijām, savvaļas dzīvnieku aizsardzības dienestiem un veterinārajiem dienestiem (dzīvnieku veselība un sabiedrības veselība);

d) informācijas kampaņu, kas jāorganizē, lai palielinātu mednieku izpratni par pasākumiem, kuri viņiem jāpieņem slimības apkarošanas plāna ietvaros;

e) īpašiem pasākumiem, kas veikti, lai noteiktu infekcijas izplatības apmērus savvaļas cūku populācijā, izmeklējot savvaļas cūkas, ko nošāvuši mednieki vai kas atrastas beigtas, un veicot laboratoriskas pārbaudes, tajā skaitā epidemioloģiskos izmeklējumus pa vecuma grupām;

f) prasībām, kas jāizpilda medniekiem, lai novērstu jebkādu slimības izplatību;

g) savvaļas cūku, kas atrastas beigtas vai nošautas, iznīcināšanas paņēmienu, kura pamatā ir:

— apstrāde valsts uzraudzībā vai

— valsts veterinārārsta veikta pārbaude vai laboratoriska pārbaude, kā paredzēts diagnostikas rokasgrāmatā. Visu dzīvnieku, kam atrasts Āfrikas cūku mēra vīruss, liemeņus apstrādā valsts uzraudzībā. Ja pārbaudēs neatklāj Āfrikas cūku mēra vīrusu, tad dalībvalstis piemēro pasākumus, kas noteikti Direktīvas 92/45/EEK 11. panta 2. punktā. Daļas, kas nav paredzētas lietošanai pārtikā, apstrādā valsts uzraudzībā;

h) epidemioloģisko izmeklēšanu, ko veic katrai savvaļas cūkai, kura nošauta vai atrasta beigta. Šajā izmeklēšanā jāiekļauj arī aptaujas anketas aizpildīšana, sniedzot informāciju par:

— ģeogrāfisko apgabalu, kur dzīvnieku atrada beigtu vai nošāva,

— datumu, kurā dzīvnieku atrada beigtu vai nošāva,

— personu, kas atrada vai nošāva dzīvnieku,

— cūkas vecumu un dzimumu,

— ja dzīvnieks ir nošauts, tad norāda pazīmes pirms nošaušanas,

— ja dzīvnieks atrasts beigts, tad norāda liemeņa stāvokli,

— laboratorisko izmeklējumu rezultātiem;

i) uzraudzības programmām un profilakses pasākumiem, kas piemērojami saimniecībām definētajā inficētajā zonā un, vajadzības gadī-

▼B

jumā, tās apkārtnē, tajā skaitā par pasākumiem dzīvnieku pārvadāšanai un pārvietošanai zonā, no zonas un uz to; šiem pasākumiem jāietver vismaz aizliegums pārvietot cūkas, cūku spermu, embrijus un olšūnas no inficētās zonas Kopienas iekšējai tirdzniecībai, un tie var ietvert pagaidu aizliegumu audzēt cūkas un veidot jaunas saimniecības;

j) citiem kritērijiem, kurus jāpiemēro, lemjot par veikto pasākumu atcelšanu;

k) iestādi, kuras kompetencē ir par plāna izpildi atbildīgo struktūrvienību darbības uzraudzība un koordinācija;

l) informācijas sistēmu, kas izveidota, lai ekspertu grupa, kura norīkota saskaņā ar 15. panta 2. punkta a) apakšpunktu, varētu regulāri izvērtēt slimības apkarošanas plāna īstenošanas rezultātus;

m) slimības uzraudzības pasākumiem, kurus piemēro ne agrāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad definētajā inficētajā zonā diagnosticēts pēdējais savvaļas cūku saslimšanas gadījums ar Āfrikas cūku mēri; minētie uzraudzības pasākumi ir spēkā vismaz 12 papildu mēnešus un ietver vismaz tos pasākumus, kas jau ir ieviesti saskaņā ar e), g) un h) apakšpunktu.

4. Komisijai un pārējām dalībvalstīm, kas ir pārstāvētas 23. pantā minētajā komitejā, reizi sešos mēnešos nosūta ziņojumu par epidemioloģisko situāciju definētajā zonā un par slimības apkarošanas plāna īstenošanas rezultātiem.

Sīkāk izstrādātus noteikumus attiecībā uz informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz šajā sakarā, var pieņemt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru.

17. pants

Pasākumi, lai novērstu Āfrikas cūku mēra vīrusa izplatīšanos ar slimības pārnesējiem

1. Ja ir iespējama vai ja ir aizdomas par slimības pārnesēju klātbūtni saimniecībā, kurā apstiprināts saslimšanas gadījums ar Āfrikas cūku mēri, tad kompetentā iestāde nodrošina, ka:

a) inficēto ēku un tās apkārtni pārbauda attiecībā uz slimības pārnesēju klātbūtni, veicot fizisku pārbaudi un, vajadzības gadījumā, ņemot paraugus saskaņā ar III pielikumu;

b) ja konstatē slimības pārnesēju klātbūtni:

— veic attiecīgas laboratoriskas pārbaudes, lai apstiprinātu vai izslēgtu Āfrikas cūku mēra vīrusa esamību slimības pārnesējos,

— paredz turpmākus atbilstošus uzraudzības, pārbaudes un kontroles pasākumus attiecīgajā saimniecībā un zonā ap to;

c) ja konstatē slimības pārnesēju klātbūtni, taču to kontrolēt praktiski nav iespējams, tad šajā saimniecībā vismaz sešus gadus pārtrauc turēt cūkas un, vajadzības gadījumā, citus mājdzīvniekus.

2. Attiecīgā dalībvalsts Pastāvīgās veterinārijas komitejas darbības ietvaros informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par 1. punkta īstenošanu.

3. Turpmākus pasākumus slimības pārnesēju uzraudzībai un kontrolei un saslimstības ar Āfrikas cūku mēri novēršanai var pieņemt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

18. pants

Diagnostikas kārtība un bioloģiskās drošības prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) diagnostikas procedūras, paraugu ņemšana un laboratoriskās pārbaudes, lai noteiktu Āfrikas cūku mēra klātbūtni, tiek veiktas saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu;

b) valsts laboratorija atbild par diagnozes metožu un standartu koordinēšanu katrā dalībvalstī saskaņā ar IV pielikumu.

2. Valsts laboratorijas, kas minētas IV pielikumā, sazinās ar Kopienas etalonlaboratoriju, kā norādīts V pielikumā. Neierobežojot Padomes 1990. gada 26. jūnija Lēmuma 90/424/EEK par izdevumiem veterinārijas jomā ([1]) noteikumus un jo īpaši tā 28. pantu, minētās laboratorijas pilnvaras un pienākumi ir tie, kas izklāstīti minētajā pielikumā.

3. Lai nodrošinātu vienotu Āfrikas cūku mēra diagnosticēšanas kārtību un attiecīgu diferenciāldiagnozi attiecībā uz klasisko cūku mēri, sešu mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā un saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru apstiprina Āfrikas cūku mēra diagnostikas rokasgrāmatu, kurā nosaka vismaz:

a) obligātos kvalitātes standartus, kas jāievēro Āfrikas cūku mēra diagnostikas laboratorijām un attiecībā uz paraugu pārvadāšanu;

b) kritērijus un kārtību, kas jāievēro, veicot klīniskās pārbaudes un pēckaušanas apskates, lai apstiprinātu vai izslēgtu Āfrikas cūku mēra klātbūtni;

c) kritērijus un kārtību, kas jāievēro, ņemot paraugus no dzīvām cūkām vai cūku liemeņiem, lai apstiprinātu vai izslēgtu Āfrikas cūku mēri ar laboratoriskām pārbaudēm, ieskaitot paraugu ņemšanas metodes seroloģiskai un virusoloģiskai caurskatei, ko veic saistībā ar šajā direktīvā paredzēto pasākumu piemērošanu;

d) laboratoriskas pārbaudes, ko izmantot Āfrikas cūku mēra diagnosticēšanai, tostarp kritērijus laboratorisko pārbaužu rezultātu izvērtēšanai;

e) laboratorijas tehniku Āfrikas cūku mēra vīrusa izolāta ģenētiskajai tipizēšanai.

4. Lai attiecībā uz dzīvnieku veselības aizsardzību būtu garantēti atbilstoši bioloģiskās drošības nosacījumi, ar Āfrikas cūku mēra vīrusu, tā genomu, antigēniem un vakcīnām veic manipulācijas vai tos izmanto izpētei, diagnosticēšanai vai ražošanai tikai tādās vietās, uzņēmumos vai laboratorijās, ko apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Apstiprināto vietu, uzņēmumu vai laboratoriju sarakstu nodod Komisijai, vēlākais, līdz 2004. gada 1. janvārim un pēc tam pastāvīgi papildina ar jauniem datiem.

5. Noteikumus, kas paredzēti IV un V pielikumā, un diagnostikas rokasgrāmatu var papildināt vai grozīt saskaņā ar procedūru, kas minēta 23. panta 2. punktā.

19. pants

Āfrikas cūku mēra vakcīnu izmantošana, ražošana un pārdošana

Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) Āfrikas cūku mēra vakcīnu izmantošana ir aizliegta;

([1]) OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2001/572/EK (OV L 203, 28.7.2001., 16. lpp.).

▼B

b) manipulācijas ar Āfrikas cūku mēra vakcīnām, to ražošana, uzglabāšana, piegāde, izplatīšana un pārdošana Kopienas teritorijā notiek tikai valsts uzraudzībā.

Tomēr, lai ņemtu vērā zinātniskās un tehniskās izpētes attīstību saistībā ar šādas vakcīnas izstrādi, Komisija iesniedz Padomei ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievieno attiecīgus priekšlikumus, lai precizētu šo direktīvu.

20. pants

Kopienas uzraudzība

Komisijas eksperti sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm var veikt pārbaudes uz vietas, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu vienādu šīs direktīvas piemērošanu. Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudes, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas vajadzīga, lai viņi varētu pildīt savus pienākumus. Komisija informē kompetento iestādi par veikto pārbaužu rezultātiem.

Šā panta piemērošanas noteikumus un jo īpaši tos, kas reglamentē sadarbību ar attiecīgo valstu iestādēm, pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

21. pants

Ārkārtas rīcības plāni

1. Katra dalībvalsts izstrādā ārkārtas rīcības plānu, kurā norāda valsts pasākumus, kas jāīsteno Āfrikas cūku mēra uzliesmojuma gadījumā, ņemot vērā vietējos faktorus, jo īpaši tādus kā cūku koncentrācija, kas varētu ietekmēt Āfrikas cūku mēra izplatību.

Minētajā plānā jāparedz iespēja brīvi piekļūt materiāltehniskajai bāzei, iekārtām, personālam un visiem citiem piemērotiem materiāliem, kas vajadzīgi ātrai un efektīvai uzliesmojuma apkarošanai.

2. Kritēriji un prasības, kas jāpiemēro, sastādot ārkārtas rīcības plānu, ir noteikti VI pielikumā.

Saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru šos kritērijus un prasības var grozīt vai papildināt, lai ņemtu vērā Āfrikas cūku mēra īpatnības un sasniegumus slimības kontroles pasākumu attīstībā.

3. Komisija pārbauda plānus, lai noteiktu, vai tie ļauj sasniegt vēlamo mērķi, un iesaka attiecīgajai dalībvalstij vajadzīgos grozījumus, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka šie plāni ir saderīgi ar pārējo dalībvalstu plāniem.

Plānus, kas pēc vajadzības grozīti, apstiprina saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru.

Plānus var vēlāk grozīt vai papildināt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru, lai ņemtu vērā situācijas attīstību. Jebkurā gadījumā katra dalībvalsts reizi piecos gados papildina plānu ar jauniem datiem un iesniedz to Komisijai apstiprināšanai saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru.

22. pants

Slimības kontroles centri un ekspertu grupas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka Āfrikas cūku mēra uzliesmojuma gadījumā ir iespējams nekavējoties izveidot pilnībā funkcionējošu valsts slimības kontroles centru.

2. Valsts slimības kontroles centrs vada un uzrauga 3. punktā minēto vietējo slimības kontroles centru darbību. Tas, *inter alia*, atbild par:

▼B

a) vajadzīgo kontroles pasākumu noteikšanu;

b) to, lai vietējie slimības kontroles centri ātri un efektīvi ieviestu iepriekšminētos pasākumus;

c) personāla un citu resursu piešķiršanu vietējiem slimības kontroles centriem;

d) informācijas sniegšanu Komisijai, pārējām dalībvalstīm, valsts veterinārijas organizācijām, valsts iestādēm un lauksaimniecības un tirdzniecības iestādēm;

e) saziņu ar diagnostikas laboratorijām;

f) sadarbību ar presi un citiem plašsaziņas līdzekļiem;

g) sadarbību ar policijas iestādēm, lai nodrošinātu konkrētu tiesisku pasākumu veikšanu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka Āfrikas cūku mēra uzliesmojuma gadījumā iespējams nekavējoties izveidot pilnībā funkcionējošus vietējos slimības kontroles centrus.

4. Dažas valsts slimības kontroles centra funkcijas tomēr var deleģēt vietējiem slimības kontroles centriem, tiem iesaistoties administratīvā līmenī, kā paredzēts Direktīvas 64/432/EEK ([1]) 2. panta 2. punkta p) apakšpunktā, vai citā līmenī, ja tas neapdraud valsts slimības kontroles centra mērķus.

5. Dalībvalstis izveido ekspertu grupu, kas darbojas pastāvīgi un sniedz ekspertīzi, lai palīdzētu kompetentajai iestādei nodrošināt gatavību cīņai pret slimību.

Slimības uzliesmojuma gadījumā ekspertu grupa palīdz kompetentajai iestādei vismaz:

a) veikt epidemioloģisko izmeklēšanu;

b) ņemt paraugus, veikt pārbaudes un interpretēt laboratorisko pārbaužu rezultātus;

c) izstrādāt slimības kontroles pasākumus.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts un vietējiem slimības kontroles centriem un ekspertu grupai ir vajadzīgais personāls, materiāltehniskā bāze un iekārtas, tostarp saziņas sistēmas, kā arī skaidra un efektīva subordinācijas un vadības sistēma, lai nodrošinātu šajā direktīvā noteikto slimības kontroles pasākumu ātru ieviešanu.

Sīku informāciju par valsts un vietējo slimības kontroles centru, kā arī ekspertu grupas personālu, materiāltehnisko bāzi, iekārtām, subordinācijas un vadības sistēmu nosaka ārkārtas rīcības plānos, kas minēti 21. pantā.

7. Turpmākus kritērijus un prasības attiecībā uz valsts slimības kontroles centra, vietējo slimības kontroles centru un ekspertu grupu funkcijām un pienākumiem var noteikt saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru.

23. pants

Parastā regulatīvā procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

([1]) Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām (OV 121, 29.7.1964., 1977. lpp.) (S.E. SER.I (1963-1964) 164. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 535/2002 (OV L 80, 23.3.2002., 22. lpp.).

▼B

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais laikposms ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

24. pants

Paātrinātā regulatīvā procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais laikposms ir 15 dienas.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

25. pants

Direktīvas 92/119/EEK I pielikuma grozījums

Direktīvas 92/119/EK I pielikumā vārdus "Tešenas slimība" aizstāj ar vārdiem "Āfrikas cūku mēris".

26. pants

Izpildes pasākumi

1. Šīs direktīvas I līdz VI pielikumu groza saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru.

2. Sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi šīs direktīvas īstenošanai, var pieņemt saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru vai, ja tas vajadzīgs epidemioloģiskās situācijas dēļ, saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

27. pants

Pārejas noteikumi

Līdz šīs direktīvas piemērošanai pārejas noteikumus cīņai pret Āfrikas cūku mēri var pieņemt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru.

28. pants

Pārņemšana valsts tiesību aktos

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2003. gada 30. jūnijam. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Dalībvalstis piemēro šos noteikumus no 2003. gada 1. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarāmas šādas atsauces.

29. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

▼B

30. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

Paziņojums par slimību un turpmāka epidemioloģiskā informācija, ko sniedz dalībvalsts, kurā apstiprināta saslimstība ar Āfrikas cūku mēri

1. Divdesmit četru stundu laikā pēc katra sākotnējā uzliesmojuma apstiprinājuma, savvaļas cūku sākotnējā saslimšanas gadījuma vai saslimšanas gadījuma kautuvē vai transporta līdzeklī attiecīgajai dalībvalstij ar dzīvnieku slimību reģistra sistēmas starpniecību, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 82/894/EEK 5. pantu, jāpaziņo:

   a) paziņojuma nosūtīšanas datums;

   b) paziņojuma nosūtīšanas laiks;

   c) dalībvalsts nosaukums;

   d) slimības nosaukums;

   e) uzliesmojumu vai saslimšanas gadījumu skaits;

   f) datums, kurā radās aizdomas par Āfrikas cūku mēri;

   g) apstiprinājuma datums;

   h) metodes, kas izmantotas apstiprināšanai;

   i) vai saslimšana apstiprināta savvaļas cūkām vai cūkām saimniecībā, kautuvē vai transporta līdzeklī;

   j) ģeogrāfiskais apgabals, kurā apstiprināts Āfrikas cūku mēra uzliesmojums vai saslimšanas gadījums;

   k) piemērotie slimības kontroles pasākumi.

2. Ja runa ir par sākotnējiem uzliesmojumiem vai saslimšanas gadījumiem kautuvēs vai transporta līdzekļos, tad papildus datiem, kas minēti 1. punktā, attiecīgajai dalībvalstij jāsniedz arī šāda informācija:

   a) pret slimību uzņēmīgo cūku skaits slimības perēklī, kautuvē vai transporta līdzeklī;

   b) beigto katras kategorijas cūku skaits saimniecībā, kautuvē vai transporta līdzeklī;

   c) par katru kategoriju – saslimstība un to cūku skaits, kurām Āfrikas cūku mēris ir apstiprināts;

   d) to cūku skaits, kuras nonāvētas slimības perēklī, kautuvē vai transporta līdzeklī;

   e) apstrādāto liemeņu skaits;

   f) slimības uzliesmojuma gadījumā – tā attālums no tuvākās cūku ražošanas saimniecības;

   g) ja Āfrikas cūku mēris apstiprināts kautuvē vai transporta līdzeklī – inficēto cūku vai liemeņu izcelsmes saimniecības vai saimniecību atrašanās vieta.

3. Ja runa ir par otrreizējiem slimības uzliesmojumiem, tad 1. un 2. punktā minētā informācija jānosūta termiņā, kas noteikts Direktīvas 82/894/EEK 4. pantā.

4. Attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka iespējami ātri pēc informācijas, kas jāsniedz saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu attiecībā uz katru Āfrikas cūku mēra uzliesmojumu vai saslimšanas gadījumu saimniecībā, kautuvē vai transporta līdzeklī, Komisijai un pārējām dalībvalstīm tiek nosūtīts rakstisks ziņojums, kurā ietverti vismaz šādi dati:

   a) datums, kurā cūkas saimniecībā, kautuvē vai transporta līdzeklī tika nonāvētas un to liemeņi apstrādāti;

   b) to pārbaužu rezultāti, kas veiktas ar paraugiem, kuri ņemti no cūkām pēc nonāvēšanas;

   c) ja piemēro 6. panta 1. punktā paredzēto izņēmumu – nonāvēto un apstrādāto cūku skaits un to cūku skaits, kuras jānokauj vēlāk, un to nokaušanai noteiktais termiņš;

   d) visa informācija attiecībā uz infekcijas iespējamo izcelsmi un, ja tas ir noskaidrots, infekcijas faktiskā izcelsme;

▼B

e) informācija par kontroles sistēmu, kas izveidota, lai nodrošinātu, ka tiek efektīvi īstenoti 10. un 11. pantā paredzētie dzīvnieku pārvietošanas kontroles pasākumi;

f) ja runa ir par Āfrikas cūku mēra sākotnēju uzliesmojumu vai saslimšanas gadījumu kautuvē vai transporta līdzeklī – tā vīrusa ģenētiskais tips, kas izraisījis slimības uzliesmojumu vai saslimšanas gadījumu;

g) ja cūkas nonāvētas kontaktsaimniecībās vai saimniecībās, kur atrodas cūkas, kuras ir iespējami inficētas ar Āfrikas cūku mēra vīrusu, tad informācija par:

— nonāvēšanas datumu un to cūku skaitu katrā kategorijā, kas nonāvētas katrā saimniecībā,

— epidemioloģisko saikni starp Āfrikas cūku mēra uzliesmojumu vai saslimšanas gadījumu un katru kontaktsaimniecību, vai iemesliem, kas radījuši aizdomas par Āfrikas cūku mēri katrā iespējami inficētajā saimniecībā,

— to laboratorisko pārbaužu rezultātiem, kas veikti ar paraugiem, kuri ņemti no cūkām saimniecībās un pēc šo cūku nonāvēšanas;

ja cūkas kontaktsaimniecībās nav nonāvētas, jāsniedz informācija par šāda lēmuma iemesliem.

▼B

II PIELIKUMS

Tīrīšanas, dezinfekcijas un apstrādes ar insekticīdiem principi un kārtība

1. Vispārīgi principi un kārtība:

   a) tīrīšanas un dezinfekcijas darbības un, vajadzības gadījumā, pasākumus, lai ar oficiāli atļautiem līdzekļiem iznīcinātu grauzējus un kukaiņus, jāveic valsts uzraudzībā un saskaņā ar valsts veterinārārsta norādījumiem;

   b) izmantojamiem dezinfekcijas līdzekļiem un to koncentrācijām jābūt oficiāli apstiprinātām kompetentajā iestādē, lai nodrošinātu, ka Āfrikas cūku mēra vīruss tiek iznīcināts;

   c) dezinfekcijas līdzekļu efektivitāte pirms izmantošanas regulāri jāpārbauda, jo dažu dezinfekcijas līdzekļu iedarbība ilgstošas uzglabāšanas dēļ samazinās;

   d) dezinfekcijas līdzekļi, insekticīdi un dezinficēšanas un dezinsekcijas veikšanas kārtība jāizvēlas, ņemot vērā apstrādājamo telpu, transporta līdzekļu un objektu īpašības;

   e) apstākļiem, kādos izmanto attaukojošos līdzekļus, dezinfekcijas līdzekļus un insekticīdus, jābūt tādiem, lai tiktu nodrošināts, ka nevājinās minēto līdzekļu efektivitāte. Īpaši jāievēro ražotāja norādītie tehniskie rādītāji, tādi kā spiediens, minimālā temperatūra un vajadzīgais saskares laiks;

   f) neatkarīgi no izmantotā dezinfekcijas līdzekļa jāpiemēro šādi vispārīgi noteikumi:

      — pakaiši un kūtsmēsli bagātīgi jāpiesūcina ar dezinfekcijas līdzekli,

      — zeme, grīda, rampas un sienas, kur iespējams, pēc iekārtu vai instalāciju noņemšanas vai demontāžas jāmazgā un jātīra, rūpīgi tīrot un beržot ar suku, lai tīrīšana un dezinfekcija būtu efektīva,

      — tad jāturpina piemērot dezinfekcijas līdzekli, ievērojot minimālo saskares laiku, kas noteikts izgatavotāja ieteikumos,

      — tīrīšanas darbībās izmantotais ūdens jānovada tā, lai novērstu jebkādus vīrusa izplatības draudus un saskaņā ar valsts veterinārārsta norādījumiem;

   g) ja mazgāšanu veic ar šķidruma augstspiediena strūklu, jānovērš iepriekš notīrīto daļu atkārtota inficēšana;

   h) jāveic iekārtu, instalāciju, priekšmetu vai aizgaldu, kas var būt inficēti, mazgāšana, dezinfekcija vai iznīcināšana;

   i) veicot dezinfekciju, jāizvairās no atkārtotas inficēšanas;

   j) tīrīšana, dezinficēšana un dezinsekcija, kas prasīta šajā direktīvā, jādokumentē saimniecības vai transporta līdzekļa reģistrā un, ja tiek prasīts oficiāls apstiprinājums, to sniedz uzraudzību veicošais valsts veterinārārsts.

2. Īpaši noteikumi par tīrīšanu un dezinfekciju inficētajās saimniecībās:

   a) sākotnējā tīrīšana un dezinfekcija:

      — dzīvnieku nonāvēšanas laikā jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai novērstu vai līdz minimumam samazinātu Āfrikas cūku mēra vīrusa izplatīšanos. Šajos pasākumos, *inter alia*, jāietver pagaidu dezinfekcijas iekārtu uzstādīšana, aizsargapģērba piegāde, dušas, izmantoto iekārtu, instrumentu un aprīkojuma attīrīšana un barošanas strāvas piegādes pārtraukšana ventilācijas sistēmai,

      — nonāvēto dzīvnieku liemeņi jāapsmidzina ar dezinfekcijas līdzekli,

      — ja liemeņi jāizved no saimniecības apstrādei, tad jāizmanto hermētiski noslēgtas tvertnes,

      — tiklīdz cūku liemeņi ir izvesti apstrādei, tās saimniecības daļas, kur minētos dzīvniekus izvietoja, un visas citu ēku, pagalmu utt. daļas, kas tika inficētas nonāvēšanas vai pēckaušanas apskates laikā, jāizsmidzina ar dezinfekcijas līdzekļiem, kas apstiprināti saskaņā ar 12. pantu,

      — jebkuri audi vai asinis, kas izlijušas kaušanas laikā vai pēc tās, vai ja ir redzamas inficētas vielas ēkās, pagalmos, uz instrumentiem utt., ir rūpīgi jāsavāc un jāapstrādā kopā ar liemeņiem,

▼B

— dezinfekcijas līdzeklim jāpaliek uz apstrādātās virsmas vismaz 24 stundas;

b) galīgā tīrīšana un dezinfekcija:

— kūtsmēsli un izmantotie pakaiši jāizved un jāapstrādā, kā paredzēts 3. punkta a) apakšpunktā,

— tauki un netīrumi jānovāc no visām virsmām, piemērojot attaukojošu līdzekli un nomazgājot minētās virsmas ar ūdeni,

— pēc mazgāšanas ar aukstu ūdeni virsmas atkārtoti jāapsmidzina ar dezinfekcijas līdzekli,

— pēc septiņām dienām telpas jāapstrādā ar attaukojošu līdzekli, jāizskalo ar ūdeni, jāizsmidzina ar dezinfekcijas līdzekli un vēlreiz jāizskalo ar ūdeni.

3. Inficēto pakaišu, kūtsmēslu un pusšķidro mēslu dezinfekcija:

a) kūtsmēsli un izmantotie pakaiši jāsakrauj kaudzē sakaršanai, jāapsmidzina ar dezinfekcijas līdzekli un jāatstāj vismaz uz 42 dienām vai jāiznīcina, sadedzinot vai aprokot;

b) pusšķidrie mēsli jāuzglabā vismaz 60 dienas pēc pēdējā inficējošā materiāla pievienošanas, izņemot, ja kompetentā iestāde atļauj samazināt uzglabāšanas laiku pusšķidrajiem mēsliem, kas pienācīgi apstrādāti saskaņā ar valsts veterinārārsta norādījumiem, lai nodrošinātu vīrusa iznīcināšanu.

4. Tomēr, atkāpjoties no 1. un 2. punkta, ja runa ir par saimniecībām ar āra aplokiem, tad kompetentā iestāde var noteikt īpašu tīrīšanas un dezinfekcijas kārtību, ņemot vērā saimniecības veidu un klimatiskos apstākļus.

▼B

III PIELIKUMS

Norādījumi slimības pārnesēju meklēšanā

1. Slimības pārnesēju meklēšanu jāveic cūku aizgaldos un to apkārtnē.

   Slimības pārnesēji parasti ir atrodami vecās ēkās, ēnā, kur ir labvēlīgi temperatūras un mitruma apstākļi.

   Vislabākos rezultātus var sasniegt, meklējumus veicot vēlā pavasarī, vasarā un agrā rudenī, kad slimības pārnesēji ir visaktīvākie.

2. Ieteicamas divas metodes:

   a) slimības pārnesēju meklēšana augsnē, smiltīs vai putekļos, kas atrodas starp akmeņiem (no akmeņiem celtās ēkās) vai sienu spraugās un plaisās, zem flīzēm vai uz telpu grīdas, izmantojot suku vai citu piemērotu rīku. Vajadzības gadījumā zeme un smiltis būtu jāsijā. Meklējot kāpurus, var noderēt palielināmais stikls;

   b) slimības pārnesēju meklēšana, izmantojot CO_2 slazdus. Slazdus uz vairākām stundām jāizvieto cūku aizgaldos, vēlams, pa nakti, bet noteikti ēnainā vietā, kur nav dienas gaismas. Slazdiem vajadzētu būt būvētiem tā, lai slimības pārnesējus pievilinātu tik tuvu CO_2 avotam, ka tie vairs nespētu atgriezties savā dzīvotnē.

▼B

IV PIELIKUMS

Valstu laboratorijas, kas nodarbojas ar Āfrikas cūku mēri, un to kompetence

▼M1

1. Valstu laboratorijas Āfrikas cūku mēra gadījumā ir šādas:

AT	AGES: Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH — Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling (Austrian Agency for Health and Consumer Protection-Institute for veterinary investigations Mödling) Robert Koch-Gasse 17 A-2340 Mödling Tel.: +43 (0) 505 55-38112 Fax: +43 (0) 505 55-38108 E-mail: vetmed.moedling@ages.at
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
▼M2 BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт “Проф. д-р Георги Павлов” Национална референтна лаборатория “Класическа и африканска чума свине” бул. “Пенчо Славейков” 15 София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute “Prof. Dr. Georgi Pavlov” National Reference Laboratory for Classical Swine Fever and African Swine Fever 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)
▼M1 CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
▼M3 CZ	Státní veterinární ústav Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava Website: http://www.svujihlava.cz Tel.: (420) 567 14 31 11 Fax: (420) 567 14 32 62 E-mail: info@svujihlava.cz
DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald — Insel Riems Tel. (49-38351) 7-0 Fax (49-38351) 7-219 E-Mail: poststelle@fli.bund.de
DK	National Veterinary Institute, Technical University of Denmark Lindholm DK-4771 Kalvehave

▼M1

EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30, 51006 Tartu, Estonia Tel.: +372 7 386 100 Faks: + 372 7 386 102 E-post: info@vetlab.ee
ES	Centro de Investigación en Sanidad Animal INIA-CISA Carretera de Algete-El Casar, km 8, Valdeolmos E-28130 (Madrid) Tel.: +34 916 202 216/202 300 Fax: +34 916 202 247 E-mail: arias@inia.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350
FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest — LERAPP BP 53 22 440 Ploufragan
GB	Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road Pirbright, Woking Surrey GU12 6DG E-mail: pirbright.reception@bbsrc.ac.uk
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel.: 2106010903
▼M3 HU	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ, Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság Central Agricultural Office, Veterinary Diagnostic Directorate Address: 1149 Budapest, Tábornok u. 2. Mailing Address: 1581 Budapest, 146. Pf. 2. Tel.: +36 1 460-6300 Fax: +36 1 252-5177 E-mail: titkarsag@oai.hu
▼M1 IE	Virology Division Central Veterinary Research Laboratory Department of Agriculture and Food Laboratories Backweston Campus Stacumny Lane Celbridge Co. Kildare
IT	Centro di Referenza Nazionale per le Malattie da Pestivirus e da Asfivirus c/o Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Umbria e delle Marche, Via G. Salvemini n. 1, 06126 Perugia
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius

▼M1

LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	—
MT	Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road Pirbright, Woking Surrey GU24 ONF, UK E-mail: pirbright.reception@bbsrc.ac.uk
NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Departement of Swine Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl Laboratory Departament of Pathology Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 PT-1549-011 Lisboa
▼M2 RO	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63, sector 5 codul 050557, București
▼M1 SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Virology SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674467
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, 960 86 Zvolen

▼B

2. Valsts laboratoriju, kas nodarbojas ar Āfrikas cūku mēri, ziņā ir nodrošināt, lai laboratoriskās pārbaudes, ko veic, lai noteiktu Āfrikas cūku mēra klātbūtni un identificētu vīrusa izolātu ģenētisko tipu, katrā dalībvalstī tiktu veiktas saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu. Tādēļ tās var noslēgt īpašas vienošanās ar Kopienas etalonlaboratoriju vai ar citām valsts laboratorijām.

3. Valsts laboratorija, kas nodarbojas ar Āfrikas cūku mēri, dalībvalstī atbild par standartu un diagnostikas metožu saskaņošanu visās Āfrikas cūku mēra diagnostikas laboratorijās attiecīgajā dalībvalstī. Tādēļ:

   a) tās var piegādāt diagnostikas reaģentus atsevišķām laboratorijām;

▼B

b) tām jākontrolē visu minētajā dalībvalstī izmantoto diagnostikas reaģentu kvalitāte;

c) tām regulāri jāorganizē salīdzinošie testi;

d) tām jāglabā Āfrikas cūku mēra vīrusa izolāti no saslimšanas gadījumiem un slimības uzliesmojumiem minētajā dalībvalstī.

▼B

V PIELIKUMS

Kopienas etalonlaboratorija jautājumos, kas attiecas uz Āfrikas cūku mēri

1. Kopienas etalonlaboratorija jautājumos, kas attiecas uz Āfrikas cūku mēri, ir: Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, Spain.

2. Kopienas etalonlaboratorijas funkcijas un pienākumi attiecībā uz Āfrikas cūku mēri ir šādi:

   a) apspriežoties ar Komisiju, saskaņot metodes, ko dalībvalstīs izmanto Āfrikas cūku mēra diagnosticēšanai, veicot šādas konkrētas darbības:

      — uzglabājot un piegādājot šūnu kultūras izmantošanai diagnostikā,

      — tipizējot, uzglabājot un piegādājot Āfrikas cūku mēra vīrusa celmus seroloģiskajiem testiem un imūnserumu gatavošanai,

      — piegādājot standartizētus serumus, konjugētos serumus un citus etalonreaģentus valstu laboratorijām, lai standartizētu dalībvalstīs izmantotos testus un reaģentus,

      — izveidojot un glabājot Āfrikas cūku mēra vīrusa kolekciju,

      — regulāri organizējot diagnostikas procedūru salīdzinošos testus Kopienas līmenī,

      — savācot un salīdzinot datus un informāciju par izmantotajām diagnostikas metodēm un veikto testu rezultātiem,

      — raksturojot vīrusa izolātus ar modernākajām pieejamajām metodēm, lai dotu iespēju labāk izprast Āfrikas cūku mēra epizootoloģiju,

      — ejot kopsolī ar jaunākajiem pasaules līmeņa sasniegumiem Āfrikas cūku mēra uzraudzības, epizootoloģijas un novēršanas jomā,

      — glabājot zināšanas par vīrusu, kas izraisa Āfrikas cūku mēri, un par citiem analogiem vīrusiem, lai ļautu veikt ātru diferenciālo diagnozi;

   b) veikt vajadzīgos pasākumus ekspertu mācībām vai atkārtotām mācībām laboratorijas diagnostikas jomā, lai saskaņotu diagnostikas metodes;

   c) nodrošināt sagatavotu personālu, kas pieejams ārkārtas situācijās, kuras rodas Kopienā;

   d) veikt zinātniskās izpētes pasākumus un, kad vien iespējams, koordinēt minētos pasākumus, lai Āfrikas cūku mēra apkarošanu padarītu efektīvāku;

   e) izstrādāt tehniskos protokolus par kārtību, kādā pārbauda pret Āfrikas cūku mēri izmantojamo dezinfekcijas līdzekļu efektivitāti.

3. Kopienas etalonlaboratorijas, kas nodarbojas attiecīgi ar klasisko cūku mēri un ar Āfrikas cūku mēri, plāno savu darbību tā, lai nodrošinātu, ka Kopienas līmenī organizētie salīdzinošie testi šo divu slimību diagnosticēšanai ir pienācīgi saskaņoti.

▼B

VI PIELIKUMS

Kritēriji un prasības, kas attiecas uz ārkārtas rīcības plāniem

Dalībvalstīm jānodrošina, ka ārkārtas rīcības plāni atbilst vismaz šādiem kritērijiem un prasībām:

a) jāpieņem pasākumi, lai garantētu likumos noteiktās tiesības, kas vajadzīgas ārkārtas rīcības plānu izpildei, un jānodrošina, ka ir iespējams veikt ātru un efektīvu slimības apkarošanas kampaņu;

b) jāpieņem pasākumi, ar ko nodrošina pieeju ārkārtas fondiem, budžeta līdzekļiem un finanšu resursiem, lai aptvertu visus aspektus cīņā pret Āfrikas cūku mēra epidēmijas uzliesmojumu;

c) jāizveido subordinācija, lai nodrošinātu, ka epidēmijas uzliesmojuma gadījumā lēmumu pieņemšanas procedūra attiecībā uz epizootiju ir ātra un efektīva. Vajadzības gadījumā subordinācijas ķēde jāpakļauj centrālajai lēmumu pieņemšanas vienībai, kuras ziņā ir vadīt visas stratēģijas cīņā pret slimību. Veterinārijas dienesta direktoram jābūt šādas vienības loceklim un jāveido saikne starp centrālo lēmumu pieņemšanas vienību un valsts slimības kontroles centru, kas paredzēts 22. pantā;

d) jāpieņem pasākumi, lai nodrošinātu, ka ir pieejami attiecīgi resursi, tostarp laboratorijas personāls, iekārtas un infrastruktūra, lai īstenotu ātru un efektīvu kampaņu;

e) jānodrošina atbilstošu norādījumu esamība. Tiem jāietver pilnīgs, praktisks un sīki izstrādāts visu to procedūru, norādījumu un pasākumu apraksts, kas jāizmanto Āfrikas cūku mēra uzliesmojuma gadījumā;

f) personālam regulāri jāpiedalās:

   i) mācību programmās attiecībā uz Āfrikas cūku mēra klīniskajiem simptomiem, epidemioloģiskām izpētēm un slimības apkarošanu;

   ii) mācību trauksmēs, ko organizē vismaz divreiz gadā;

   iii) mācībās par saziņas metodēm, lai organizētu informācijas kampaņas, kas attiecas uz progresējošu epidēmiskas slimības uzliesmojumu un kuru mērķauditorija ir iestādes, lauksaimnieki un veterinārārsti.